

הגלריה השיתופית היהודית ערבית בכברי חוזרת לפעילות עם שתי תערוכות יחיד חדשות הנוגעות, כל אחת בדרכה, ביציאה מהפנים אל החוץ.

כשהמתים בוכים זה סימן שהם מתחילים להחלים* / מיטל קובו

אוצר: אבשלום סולימן

עבודותיה של מיטל קובו תופסות את הגוף ככלי קיבול שברירי למצבי הצבירה השונים של הנפש. קובו משתמשת במנעד של קולות אנושיים בבחומרי גלם פיסוליים, מהם היא בונה מיצבי סאונד המערבים את גופה ותודעתה של הצופה הלוקחת בהם חלק. אחרי שעבדה עם הקלטות של צחוק, צעקות, תפילות יחיד ודיבור מתוך שינה, נקודת המוצא של תערוכתה החדשה היתה הניסיון להקליט את עצמה בוכה. בהזמנה לשיתוף פעולה שהפיצה בין חברי הקיבוץ כתבה "...קשה לחשוב על ביטוי רגשי אינטרוורטי יותר מבכי, ביישן ואינטימי. ובכל זאת – אני מבקשת למצוא תעלה שתוביל אותו החוצה." החומרים שהקליטה התגלגלו בפסלים ובחפצים מטופלים - ביניהם שולחן בוכה וקובייה אטומה - שחלקם חושפים בעדינות את מה שמוצנע, וחלקם גונדים את הקולות וחותמים אותם לעד.

כשהמתים בוכים זה סימן שהם מתחילים להחלים מציגה את תוצאותיו של תהליך עבודה בן שנה וחצי, וכוללת עבודות וידיאו, פסלי סאונד, אובייקטים, רישומים וטקסטים ממקורות שונים. היקום הרעיוני של קובו מאוכלס במקורות השראה רחוקים זה מזה, החל במושגים השאולים מהשיח הפסיכואנליטי ומהפילוסופיה הפנומנולוגית, עבור במערכת היחסים של הלב קלר עם מורתה-חברתה אן סוליבן וכלה בדימויים של נביטה, הנקה, חסימה והפרשה. כל אלה מעובדים בדרגות שונות של פעולה גופנית, כך שחלל הגלריה הופך לתיבת תהודה לתוצרי הרגש של הגוף והתודעה.

<https://meitalcovo.com>

*מתוך "הרפתקאותיו של פינקווי", קלאודיו קולודי

התערוכה תהיה פתוחה לקהל החל מיום ו' 12.2, בימי שישי (10:00-14:00) ושבת (11:00-15:00), לפי מגבלות התו הסגול לשהייה בחלל.

אירוע פתיחה מתוכנן: שבת 20.2.21, 12:00

שיח גלריה ואירוע בהשתתפות פעילה של הקהל: ל-20.3

במקביל תיפתח בחלל הפרויקטים של הגלריה אתה חושב שאתה יודע משהו שאתה לא של הצלם ג'יימס פרקין (אוצר: אבשלום סולימן). פרקין מקיים בעבודתו יחס גופני לסביבה המיידית, למושאי הצילום ולצילום כחומר. הפרקטיקה שלו כוללת צילום ישיר ומעובד לצד שימוש בחומרי גלם צילומיים מן המוכן כמו צילום ארכיוני, ספרים ועיתונים מטופלים. פרקין מפרק את הגוף הצילומי ואת הז'אנרים הצילומיים השונים באמצעותם הוא עובד, ובמקביל יוצר קבוצות של דימויים בדרך של צילום מסורתי המבקש לספר סיפור, גם אם מרוטש. כך, הוא מצביע על הפוטנציאל הפילוסופי והפרקטי של מחשבת הצילום כדרך של התמודדות עם מציאות מסוכסכת המתנגדת להסבר נרטיבי אחיד.

פרקין, יליד קורק, אירלנד, למד ב-Royal College of Art ונשאר בלונדון לאחר תום לימודיו. עבודותיו הוצגו בין השאר בגלריה לצילום של דבלין, מוזיאון פולקוואנג, גרמניה, פסטיבלי הצילום של בלפסט ובריטון, הטריאנאלה באייצ'י, יפן, ופסטיבל האמנות של צ'ונגקינג, סין. זו תערוכתו הראשונה בישראל.

www.jamesparkinphotography.com

*התערוכה אתה חושב שאתה יודע משהו שאתה לא מוצגת בחלל פתוח והגישה אליה חופשית גם מחוץ לשעות הפעולה של הגלריה, ובמגבלות הקרבה של התו הסגול.

הגלריה השיתופית היהודית ערבית בכברי פועלת במיכת מנהל התרבות, משרד התרבות והספורט, ובתמיכת קיבוץ כברי.

לפרטים ותיאומים: 052-554692

מומלץ להתעדכן באתר הגלריה (www.cabrigallery.org)

ובדף הפייסבוק שלנו <https://www.facebook.com/KabriCooperativeGallery>

מיטל קובו, הלן קלר ואן סוליבן מייסי, 20*15 ס"מ, פרט

ג'יימס פרקין, *Collapsing Ground*, תצלום ארכיוני מעובד